

Slunce v duši

Když se řekne „slunce v duši“ tak se nám asi v mysli vybaví televizní předpověď počasí. Co ten neobvyklý pozdrav může znamenat? Bez Slunce by nebylo života. Bylo by opravdu krásné mít v sobě kousek toho světla a tepla, které nás obživuje a svými paprsky těší i ty okolo nás. Uznejte, že by bylo být docela příjemné žít s lidmi, kteří mají slunce v duši. Byl by to velký krok k naší životní spokojenosti.

A přece si troufám ptát: není to málo? Není příliš málo mít v srdci jenom slunce? Nebylo by ještě lepší mít v srdci Toho, který Slunce vytvořil, aby svítilo a hřálo a dávalo život? Představte si, že On, stvořitel Slunce i Země i nás samotných, chce bydlet v našich srdcích! Ale pozor! Je to nejen stvořitel, ale i majitel. A nejen majitel, ale i ředitel. Ale je to také ten, který každého z nás miluje a respektuje. Pozveme ho dál? Anebo si raději zvolíme jen to slunce?

kategorie: Filozofické; 2000-01-31 (T.T.)